

KRONIEK

kans gezien een rustig geheel te maken van groote groepen van schilderijen en beeldhouwwerken, die niet altijd bij elkaar pasten en van gehalte ongelijk waren. Enkele vroege doeken van Sluyters herinnerden daarbij aan de sfeer van vroegere tentoonstellingen. Men had in eens weer voor oogen de bonte en gedurfde wirwar uit de experimenteele jaren. Wel is het palet der schilders veranderd, wel is er, bij vroeger vergeleken, minder spanning, minder onrust. Een zekere fijne mateheid is niet te ontkennen. Ingrijpende experimenten ontbreken tegenwoordig. Er zijn speelsche accenten, schilders die naar Franschen trant, iets liefs en iets feestelijks trach-

ten te maken (b.v. Hordijk, Klein). Doch het merkwaardige is, dat men ondanks deze lichteheid van palet en losheid van toets, ondanks het oogenschijnlijk plezier van deze vrijheid, toch niet daarin kan gelooven. Het is onwettelijk, het is een houding, het lijkt, ondanks de vlaggetjes en de draaimolens, zonder glimlach. Een verloren spel, dat toch ten einde gespeeld moet worden. En het wordt inderdaad schilderkunstig ten einde gespeeld, met denzelfden ernst waarmee men danst. Gelukkiger worden wij er niet van, maar er is iets aandoenlijks in deze verlate feesten.

Daar was b.v. *Kimpe* met zijn werk. Eens verdiepte hij zich waarlijk in het wezen van het Walchersche boerenfolk. Hij had er een eigen romantischen kijk op. Hij nam de menschen waar, hij kende het wonderbaarlijke eiland door en door en zoo ontstonden soms schilderijen van de boeren en boerinnen, waarin hij het schilderachtige, den kijk van den toerist, den man van één dag of één uur, stellig overwonnen had. Wat hij nu maakt draagt evenwel bij tot de sfeer van het verlate feest. Hij gaat hier niet in op het wezen, de waarneming ontbreekt en de oude romantiek in een modern gewaad kwam geheel boven. Hij beschikt over een talent de motieven interessant te maken (*la banadora de Dejá, la châtelaine au*

Else Berg - Bloemstilleven